

باید مجازی بگذرانند، در حالی که می‌گویند که سرعت سایت دانشگاه که کلاس‌ها از طریق آن برگزار می‌شود، بسیار بد است و اصلا نمی‌شود استفاده کیفی از کلاس‌ها کرد. ماجرا اما تنها به استرس‌های اسفند برای تخلیه خوابگاه و بعدش در تابستان جمع‌کردن فوری وسایل‌شان از اتاق‌ها ختم نمی‌شود. مریم و خیلی‌های دیگر از هم‌اتاقی‌هایش در تمام این پنج ماه و نیم درس‌های زیادی کشیده‌اند. بعضی در تهران هم‌زمان مشغول به کار بودند و کلاس‌های مختلفی می‌رفتند و از اسفند سال قبل به یک‌باره هر چه رشته کرده بودند پنبه شد؛ «کرونا سبب شد تا خیلی از دانشجویانی که مشغول به کار بودند، کارشان را ترک کنند و به شهرشان برگردند؛ چون از پس هزینه‌های اجاره برنمی‌آمدند. از همه اینها گذشته در بسیاری از شهرها فرصت‌های شغلی مانند تهران پیدا نمی‌شود و خیلی از دانشجویان بیکار در خانه نشسته‌اند.» در سبک زندگی‌شان تغییر ایجاد شده. قبلا درگیر کار و دانشگاه بودند، حالا خانه‌نشین شده‌اند. آنهایی که در شهرهای دور و کم‌برخوردار زندگی می‌کنند شرایط سخت‌تری را تجربه می‌کنند؛ «برای خودم هم تحمل زندگی در مریوان سخت است. ما چندین سال در تهران زندگی کردیم و زندگی خودمان را داشتیم حالا همه چیز تغییر کرده.» مریم مقطع کارشناسی ارشد را هم می‌خواهد در تهران بگذراند و در تهران بماند. از روزی که وارد خوابگاه شد تصمیمش ماندن بود؛ «اینجا محیط سنتی است، شغل متناسب با رشته‌ام پیدا نکردم اگر هم باشد حقوقش بسیار پایین است؛ نهایت ۵۰۰هزار تومان با اینکه هزینه‌های زندگی در مریوان هم تفاوت چندانی با تهران ندارد.» مریم می‌گوید همه منتظرند تا خوابگاه‌ها دوباره باز شود و به زندگی قبلی‌شان برگردند.

رفت‌وآمد به تهران خطرناک است

آن روز «علی» تنها فرصت کرد دو دست لباس بردارد و به فسا برگردد. ترم آخر کارشناسی علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی است‌و‌اسفندوماه‌های‌بعدش را‌خانه‌نشین بوده. آن روز را خوب یادش است که چه ولوله‌ای افتاده بود در خوابگاه. هر کس به یک طرف می‌رفت. انگار زلزله‌ای آمده بود و تنها چند ساعت برای نجات خودشان فرصت داشتند. همه در استرس بودند. او در خوابگاه ورامینی در سه‌راه ضرابخانه اقامت داشت؛ «سوویت‌های ما ۹ نفره است و تجمع در آن بالاست.» ترم دوم که تمام می‌شود طبق برنامه هر سال دانشجویان موظف به تخلیه اتاق‌ها هستند، وسایل‌شان را جمع می‌کنند و به انبار می‌برند تا ترم جدید. در این فاصله ممکن است تعمیراتی انجام شود، موکت‌ها عوض شوند یا رنگ‌آمیزی شود؛ جز آنها که خوابگاه تابستانه دارند بقیه باید به تعطیلات بروند. او هم شنیده دانشجویانی که پایان‌نامه دارند می‌توانند از خوابگاه‌ها استفاده کنند اما قرار بر این است که اتاق‌ها چهار نفره، دو نفره یا یک نفره شوند. علی می‌گوید می‌خواهند اتاق‌ها را ضدعفونی کنند؛ «ابتداگفتند تااول مراد فرصت تخلیه دارید، بعد تاریخش را تا آخر مرداد تمدید کردند.» او چندوقت پیش در سفری کاری به تهران سری هم به خوابگاه زد‌و‌وسایلش را جمع کرد و برد اما می‌گوید در وضع فعلی خطرناک است دانشجویان از شهرشان به تهران بیایند. تهران در وضع قرمز است و شاید در شهر خودشان هم همین وضع باشد. این رفت‌وآمدها می‌تواند منجر به انتقال ویروس شود؛ «خیلی از دانشجویان از شهرهای دور می‌آیند و رفت‌وآمد به این شکل برایشان سخت است. برای آنها که در مسیرهای کوتاه‌تری قرار دارند، مشکلی برای تردد نیست و در این مدت خیلی‌ها آمدند و تخلیه کردند.» او می‌گوید اصرار بر تخلیه اتاق‌ها در شرایطی است که هنوز تکلیف برگزاری کلاس‌ها به صورت حضوری مشخص نشده است؛ «هنوز نمی‌دانیم ترم جدید حضوری است یا غیرحضوری. آخرین بار اعلام کردند دانشجویانی که پایان‌نامه دارند یا باید از کتابخانه و... استفاده کنند، می‌توانند به صورت محدود از خوابگاه استفاده کنند.»

باید زمان کافی برای تحویل دوباره اتاق‌ها داشته باشیم

مسئولان خوابگاه‌ها اما توضیحات دیگری می‌دهند. آنها می‌گویند باید برای پانزدهم شهریور که آغاز سال تحصیلی جدید است خوابگاه‌ها آماده شوند تا دانشجویان دارای شرایط از آن استفاده کنند. حمیدرضا مقامی مدیر‌امور دانشجویی دانشگاه علامه طباطبایی می‌گوید وقتی به دانشجویان اعلام کردیم خوابگاه‌ها تخلیه کنند، آنها هر چه داشتند گذاشتند و رفتند. تمام وسایل‌شان وسط اتاق بود؛ «ما نمی‌توانستیم به وسایل‌شان دست بزنیم. از آنها خواستیم بیایند و تخلیه کنند. در این مدت هم خیلی‌ها آمدند و وسایل‌شان را بردند. اگر قرار باشد خوابگاه‌ها باز شوند باید تمیز شوند تا دوباره استفاده شوند.» مقامی می‌گوید دانشجویان اگر اجازه بدهند ما وسایل‌شان را جمع و برایشان پست می‌کنیم. اگر هم کسی را در تهران دارند بیااید و وسایل را تحویل بگیرد. آنها یک ماه به دانشجویان فرصت داده‌اند و تا چند روز دیگر هم مهلت‌شان تمام می‌شود؛ «باید چند روز زمان داشته باشیم تا بتوانیم اتاق‌ها را تمیز کنیم.» به گفته مدیر امور دانشجویی دانشگاه علامه طباطبایی، یک سوم دانشجویان آمده‌اند و وسایل‌شان را جمع کرده‌اند. او می‌گوید که مشخص نیست دانشجوی ترم قبل دوباره در همان اتاق خودش بماند. اتاق‌ها هر سال از اول توزیع می‌شوند به همین دلیل لازم است که تخلیه شوند.

مجبور شویم وسایل را خودمان جمع می‌کنیم

عباس باقری، معاون دانشجویی اداره کل امور خوابگاهی‌های دانشگاه تهران، هم می‌گوید که مهلت تخلیه خوابگاه تمام شده‌اما هنوز هم دانشجویان می‌توانند برای جمع‌آوری وسایل‌شان مراجعه کنند؛ «مهلتی که تعیین کرده بودیم از بیست‌وپنجم تیر تا پنجم مرداد بود. بالای ۶۰درصد تخلیه کرده‌اند و مابقی هنوز نیامده‌اند. تا وقتی تهران در وضع قرمز است، اجباری برای مراجعه نیست.» به گفته باقری چهارم اسفند سال گذشته در پی اعلام ستاد ملی مقابله با کرونا، خوابگاه‌ها و دانشگاه‌ها تعطیل شد، این در حالی بود که تصور می‌شد این وضع چند هفته تا نهایت یک ماه ادامه داشته باشد. آنها هر سال تا پانزدهم تیر خوابگاه‌ها را تخلیه می‌کردند اما امسال همه چیز متفاوت بود؛ «دانشجویان هر سال وسایل را جمع می‌کردند و به انبار می‌بردند. آنها معمولا ۱۵ روز فرصت داشتند برای این کار. امسال اما شرایط تغییر کرد. وقتی دانشجویان اتاق‌ها را ترک کردند، حتی خوراکی‌هایشان را جمع نکرده بودند و همه چیز وسط اتاق بود. یک روز ما متوجه بوهای بدی از اتاق‌ها شدیم وقتی وارد شدیم، دیدیم که مواد غذایی کپک زده و حتی نخود و لوبیاها هم کرم زده است. به همین دلیل تمام یخچال‌ها را پاکسازی و مواد غذایی خراب‌شده را جمع کردیم. برفک زیاد فریزر، در یخچال را شکسته بود.» باقری می‌گوید که آنها تا لحظه آخر منتظر می‌مانند اگر دانشجویان نیایند خودشان وسایل را جمع می‌کنند و به انبار می‌برند. به گفته او در حال حاضر ۶۰نفر در خوابگاه‌های دانشگاه تهران اقامت دارند. در حالی که ظرفیت کل خوابگاه‌ها با در نظر گرفتن خوابگاه متاهلان و دانشجویان خارجی، ۱۲ هزار نفر است؛ «در شرایط جدید ظرفیت اتاق‌ها کم شده؛ یعنی مثلا اتاق‌های چهارنفره، تنها به دو دانشجویان داده می‌شود. او درباره وضع تخلیه یک‌روزه‌اتاق‌ها هم توضیح می‌دهد که از روزی که به دانشجویان برای تخلیه اتاق‌ها اطلاعیه دادیم تا وقتی در خوابگاه پلمپ شد، سه چهارروز طول کشید؛ «بعضی از دوستان گفتند یک‌روزه باید تخلیه می‌کردند اما این‌طور نبود. ما خودمان تصمیم‌گیرنده نبودیم اما بعضی از دانشجویان یک شب بیشتر در خوابگاه ماندند تا بتوانند بلیت‌شان را بگیرند. این‌طور نیست که ما دانشجویان را در خیابان‌رها کرده باشیم.»

خبرگزاری ایسنا

تخلیه خوابگاه‌ها در پی شیوع کرونا موجب مشکلاتی مثل ترک تحصیل، توقف پروژه‌های تحقیقاتی و... شده است

خانه‌به‌دوشی دانشجویان خوابگاهی

مسئولان خوابگاه‌ها برای تخلیه اتاق‌ها برای دانشجویان مهلت تعیین کرده‌اند، این درحالی است که از هشتم مرداد تهران در وضع شیوع کرونا قرمز و زمان آغاز سال تحصیلی به صورت حضوری نامعلوم است

زهر| جعفرزاده] چهارم اسفند پارسال، مسئول امور خوابگاه‌ها پیغامی فوری برای دانشجویان خوابگاهی داشت: «زودتر تخلیه کنید.» از ستاد ملی مقابله با کرونا دستور آمده بود که خوابگاه‌ها مکان‌های خطرناکی‌اند و باید هر چه سریع‌تر تخلیه شوند. دانشجویان به هم ریختند، استرس گرفتند، ترم هنوز شروع نشده تمام شده بود. تنها چند ساعت فرصت داشتند و باید جمع می‌کردند و می‌رفتند. برای چند روز؟ چند هفته؟ کسی نمی‌دانست. هر کس از جایی آمده بود، یکی از اصفهان، آن یکی از یزد، دیگری از مریوان و مشهد و ... همه دنبال بلیت بودند و بلیتی پیدا نمی‌شد. آن روز این اطلاعیه به تمام دانشگاه‌ها داده شده بود و همه دانشجویان در تلاش برای رفتن بودند. هر کس دنبال راهی بود، بعضی با اقوام‌شان در تهران تماس گرفتند و رفتند که میهمان‌شان شوند. بعضی راهی ترمینال شدند تا شاید همان جا صندلی خالی پیدا کنند و بعضی هم مانندند بلاتکلیف و منتظر که پولی برایشان واریز شود برای خرید بلیت یا کرایه تاکسی. ساک‌های دستی پر شد، قرار بر تعطیلات کوتاه مدتی بود برای بهتر شدن اوضاع. حالا اما بیش از پنج ماه است که ماندگار شده و دانشگاه‌ها اطلاعیه دیگری داده‌اند؛ «برای تخلیه اتاق‌ها مراجعه کنید.» این بار باید برگردند و وسایل باقی‌مانده را جمع کنند. وضع تهران قرمز است و این آنها را ترسانده. یکی از دانشجویان خوابگاهی می‌گوید چند نفری برگشته‌اند برای جمع کردن وسایل و مبتلا به کرونا شده‌اند. آن یکی می‌گوید وسایل را تحویل شخص دیگری نمی‌دهند و فقط خودمان باید مراجعه کنیم. یک نفر دیگر هم می‌گوید که تخلیه اتاق‌ها برای ضدعفونی کردن بهانه است. قرار نیست ترم جدید حضوری برگزار شود.

آخرین روزهای تیرماه، معاونت دانشجویی دانشگاه تهران در اطلاعیه‌ای از آغاز تخلیه خوابگاه‌های دانشجویی دانشگاه تهران خبر داد و اعلام کرد دانشجویان تنها تا پنجم مرداد فرصت دارند. اگر هم مراجعه نکنند، بعد از آن تاریخ، وسایل‌شان به انبار منتقل می‌شود و مدیریت خوابگاه هم مسئولیتی بابت آن نخواهد داشت. در این اطلاعیه عنوان شد که اتاق‌ها برای انجام تعمیرات و آماده‌سازی خوابگاه‌ها برای شروع سال تحصیلی جدید باید تخلیه شود. براساس اعلام این دانشگاه، تنها دانشجویانی اجازه دارند در خوابگاه بمانند که از طریق سامانه جامع آموزش دانشگاه درخواست‌شان را ثبت کرده و مجوز بگیرند. دانشگاه الزهر(اس) هم تاریخ نهایی برای تخلیه اتاق‌های خوابگاه‌ها را بیست‌ودوم مرداد اعلام کرده که به هیچ وجه قابل تمدید نیست. این درحالی است که براساس اعلام همین دانشگاه، واحدهای درسی مقطع کارشناسی در نیمسال اول به صورت مجازی برگزار می‌شود و خوابگاه‌ها تخلیه می‌شوند تا دانشجویان مقطع ارشد و دکتری از خوابگاه استفاده کنند. دانشگاه علامه طباطبایی مهلت تخلیه خوابگاه‌ها را تا پایان مرداد اعلام کرده است. به گفته رئیس اداره خوابگاه‌های این دانشگاه، تا اواخر تیرماه حدود ۳۰درصد دانشجویان خوابگاه‌ها را تخلیه کرده‌اند و از آنجایی که از پانزدهم شهریورسال تحصیلی شروع می‌شود باید سریع‌تر خوابگاه‌ها خالی شود تا اقدامات بهداشتی صورت گیرد.

زندگی دانشجویان مختل شد

دانشجویان خوابگاهی می‌گویند چهارم اسفند از صبح تا ساعت چهار بعدازظهر به آنها مهلت تخلیه خوابگاه داده بودند. دانشجویانی که بلیت پیدا نکرده بودند التماس می‌کردند برای یک شب بیشتر نماندن. اما مسئول خوابگاه موافقت نمی‌کرد. «بهاره» خودش هم ناچار شد شب اول را به خانه یکی از اقوام در تهران برود. می‌گوید فضای آن روز بسیار متشنج بود. بهاره چند ماهی در شهرش یزد ماند و دوباره راهی تهران شد. خانه‌ای اجاره کرد و تهران نشین شد. او همان زندگی نیمه مستقش را می‌خواهد درست مانند سایر هم‌خوابگاهی‌هایش؛ «خیلی از بچه‌ها دیگر شرایط خانه را تحمل نمی‌کنند. بعضی با خانواده‌هایشان مشکل دارند و در این مدت هم درگیری‌ها و تنش‌ها زیاد شده. بعضی دنبال کارند و به اجبار در خانه نشسته‌اند.» سمیرا هم دانشجوی ترم ششم رشته جامعه‌شناسی دانشگاه تهران است و حالا بیشتر از پنج ماه می‌شود به خانه‌اش در مشهد بازگشته و می‌گوید نخستین بار پس از قبولی در دانشگاه است که این همه مدت در کنار خانواده‌اش مانده. او تا اسفندسال گذشته ساکن خوابگاه چمران در کارگر شمالی بود؛ «چند وقت پیش با خوابگاه تماس گرفتم برای پیگیری موضوعی که به من گفتند بیا وسایلت را جمع کن. من اصلا اطلاعی از این موضوع نداشتم. تازه چند روز بعدش خبر رسمی آمد که باید تخلیه کنید. ما گفتند می‌خواهیم سهم‌سپاسی کنیم.» بهاره اما نمی‌تواند به این زودی‌ها به تهران بیاید. می‌گوید وضع مشهد قرمز است و آمدنش به تهران خطرناک. از آن طرف هم کسی را ندارد که یک شب در خانه‌اش بماند. مگر اینکه با هواپیما بیاید که هزینه پرداخت بلیت ندارد؛ «خیلی‌ها در همین شرایط کرونایی به تهران آمدند تا وسایل‌شان را جمع کنند، چندین بار با خوابگاه تماس گرفتیم که یکی از دوستانم برود وسایل من را جمع کند. قبول نکردند. درنهایت بعد از پیگیری‌های زیاد این اجازه را دادند و گفتند که به همه این‌مجاز را نمی‌دهند.» بهاره از وضع خوابگاه می‌گوید. از اتاق‌های کوچک دوازده متری با بیش از پنج دانشجو. شرایطی که راحت نیست، حریم شخصی ندارد اما بسیاری از دانشجویان زندگی در همان اتاق‌های دوازده متری را به زندگی در شهرشان و بودن در کنار خانواده‌هایشان ترجیح می‌دهند؛ «دانشجویانی که از شهرهای دور می‌آیند در خوابگاه زندگی مستقلی را تجربه می‌کنند که برایشان خوشایند است و وقتی به شهرشان برمی‌گردند

دانشجویان می‌گویند بسیاری از خانواده‌ها توانایی مالی خرید اینترنت نندارند.

دانشجویان می‌گویند بسیاری از خانواده‌ها توانایی مالی خرید اینترنت نندارند. امکانات شهرشان پایین است و حتی کتابخانه‌ای وجود ندارد که بتوانند از آن استفاده کنند و پروژه‌های تحقیقاتی متوقف شده است

دانشجویان خوابگاهی

چهارم اسفند روز پراسرترس و پرتنشی را گذرانندند، بلیت گیرشان نمی‌آمد و جایی خارج از خوابگاه نداشتند برای اقامت. بعضی از آنها مشغول به کار بودند و چون ساکن خوابگاه بودند باید کارشان را ترک می‌کردند و به شهرشان برمی‌گشتند

شرایط‌شان سخت می‌شود.» او از شرایط دوستانش می‌گوید که در این مدت دچار مشکلات زیادی شده‌اند، برخی به ناچار تن به ازدواج داده‌اند و برخی هم حتی برای ادامه تحصیل با مشکل مواجه شده‌اند. شرایط مالی در ایجاد این وضع بسیار تأثیر گذاشته است؛ «بسیاری از خانواده‌ها امکان دسترسی به اینترنت و حتی توانایی مالی خرید آن را ندارند. امکانات شهرشان پایین است و حتی کتابخانه‌ای وجود ندارد که بتوانند از آن استفاده کنند. پروژه‌های تحقیقاتی متوقف شده است.» بهاره می‌گوید متأسفانه تمام امکانات رفاهی در تهران و شهرهای بزرگ متمرکز و باعث شده تا افراد ساکن در شهرهای دور، برای انجام پروژه‌هایشان با مشکل مواجه شوند؛ «خیلی از دانشجویان هستند که در تهران به روانپزشک مراجعه می‌کردند حالا که برگشته‌اند در شهر خودشان نمی‌توانند روند درمان را دنبال کنند. یا کلاس‌های آموزشی می‌رفتند که دیگر تعطیل شده است.» بهاره ورودی‌سال ۹۶ رشته ارتباطات دانشگاه تهران است و می‌گوید آنهایی که امسال قرار است وارد دانشگاه شوند شرایط بسیار متفاوتی خواهند داشت. اگر آموزش مجازی باشد دیگر هیچ تصویری از کلاس دانشگاه و هم‌کلاسی‌ها و استادان و محیط دانشگاه نخواهند داشت.

ابتلای چند نفر از دانشجویان به کرونا در پروسه تخلیه خوابگاه

«مریم» دانشجوی ترم آخر جامعه‌شناسی است و در انتظار برگزاری کنکور ارشد نشسته، منتظر است آزمونش را بدهد و از مریوان راهی تهران شود. هر چند می‌داند که اوضاع خوب نیست و احتمال ابتلا به بیماری زیاد است؛ «چند نفر از بچه‌های خوابگاه که به اصرار دانشگاه برای تخلیه برگشته بودند، کرونا گرفتند.» خوابگاه دانشگاه علامه طباطبایی اول به آنها دو روز مهلت داده بود برای تخلیه، اما وقتی با اعتراض گسترده دانشجویان مواجه شد، مهلت را بیشتر کرد تا آخر مرداد. دانشگاه اعلام کرده باید اتاق‌ها تخلیه شوند تا ضد عفونی و تمیزکاری انجام شود اما مریم معتقد است که این بهانه است؛ زیرا هر سال اتاق‌ها را در شرایطی تحویل می‌گیرند که به‌شدت کثیف است و خودشان باید تمیز کنند؛ «به نظرم دانشگاه می‌خواهد به یک گروهی خوابگاه بدهد و به این بهانه می‌خواهد اتاق‌ها را تخلیه کند تا جا برای بقیه باز شود.» به آنها اعلام کرده‌اند خوابگاه از دهم شهریور برای اسکان تعدادی از دانشجویان دکترا و ارشد باز می‌شود. او و سایر هم‌کلاسی‌هایش ترم جدید را هم